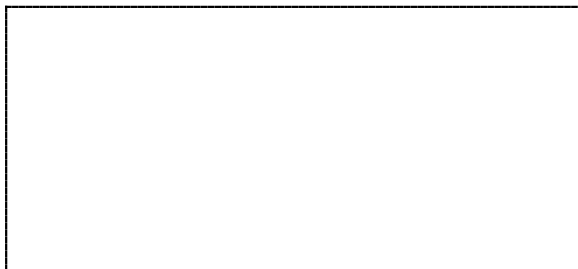

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

62ste jaargang nr. 6 - zomer 2018

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: *IBAN:* **BE41 0000 1657 8310**, *BIC:* **BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: *IBAN:* **BE97 7512 0773 6149**, *BIC:* **AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

In de zomerperiode staat als alternatieve zondagslezing een reeks teksten uit de brief aan de Efeziërs uit het Nieuwe Testament. Vaak wordt daar niet uit gelezen in de gewone erediensten. Dat komt niet in de eerste plaats omdat er onder geleerden discussie is over de vraag of de apostel Paulus echt degene is geweest die deze brief op schrift heeft gesteld, maar eerder omdat de evangelielezingen maatgevend zijn voor de gekozen tekstgedeelten, en het Eerste Testament en de brieflezingen zo ongeveer als illustratie daarbij zijn bedoeld - en dus niet systematisch hoofdstuk per hoofdstuk worden gelezen. Bovendien beperken we ons in veel kerken tot twee lezingen per zondag, waarbij de brieflezing dan als vanzelf achterwege blijft.

Toch zijn deze teksten niet voor niets in de Bijbel opgenomen. Ze zijn bedoeld om te worden gelezen, als richtingwijzers voor het geloof, als houvast voor het dagelijks leven, als woorden van hoop tegen alle aanvechting en verdrukking in. Wie de Bijbelse Dagkalender die met Kerst is uitgedeeld volgt, zal dan ook in deze zomerperiode regelmatig gedeelten uit deze brief tegenkomen.

In de brief draait alles erom, dat Jezus Christus de heerschappij over de wereld zal aanvaarden, zoals Hij nu al het hoofd van de Kerk is. De opstanding van Christus zet iedereen die zich met Hem verbonden weet door het geloof in een nieuwe werkelijkheid. En daarom worden aloude scheidingen opgeheven. Ook niet-Joden hebben voortaan toegang tot God, het verschil tussen besneden of onbesneden is geen essentieel onderscheid meer. Alle gelovigen zijn met elkaar verbonden, omdat ze met Christus verbonden zijn, als leden van één lichaam (Ef. 1:23), of als levende bouwstenen van één tempel, waarvan Hij de hoeksteen is (Ef. 2:20v).

Door het offer van Christus zijn hemel en aarde niet langer gescheiden, maar is God bereikbaar geworden voor iedereen die van Hem het geloof cadeau heeft gekregen. Maar daardoor zijn ook de mensen niet langer gescheiden, alle muren die volkeren en gemeenschappen verdeelden, worden in Hem omvergehaald. "Want Hij is onze vrede, hij die met zijn dood de twee werelden één heeft gemaakt, de muur van vijandschap ertussen heeft afgebroken ... om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen." (Ef. 2:14v).

Als Kerk van Jezus Christus mogen we nu al vanuit die werkelijkheid leven, in de vaste hoop en stellige verwachting, dat eens de hele schepping Hem gehoorzaam zal zijn in eendracht en toewijding en één van Geest Hem de lof zal zingen.

JHB

Kerkraad

We openden de vergadering van 11 juni met het lezen van Psalm 130. Na het gebed en de verwelcoming bekeken we de notulen van de vorige vergadering van 7 mei; mits een kleine verbetering werden deze bekrachtigd. We bekeken de agendapunten en legden deze vast en evalueerden dan de voorbije kerkdiensten van 13/05 met een gastpredikant, 20/05 Pinksteren met de belijdenis van Guido Jans en 27/05 beiden met onze eigen predikant, 3/06 een dienst waar de synode voorzitter in vooringing! En dan nog zondag 10/06, vaderdag, weer met onze eigen predikant.

We namen de correspondentie door, waarna we aan de themata begonnen. We overliepen de komende zondagen in de vakantie periode, op **8 - 15 - 22/07 kerken we samen in de Zandpoortkerk!** (onze predikant is dan op verlof) op **29/07 - 5 en 12/08 kerken we samen in onze kerk!** (dan is de predikant van de Zandpoort Kerk op verlof)! We hopen op een goede opkomst in beide kerken! Zo hoeft niemand voor een gesloten kerkdeur te staan! Zo is er een continuïteit in beide Kerken, ook indien bij ziekte of ongeluk er een predikant nodig is! U leest hier meer over in dit Kerkblad! Ook de zondagen 19 - 26/08 kerken we in onze eigen kerk en gaat alles weer zijn gewone gang!

Op zondag 2/09 vieren we het Heilig Avondmaal. We spraken ook al over de **startzondag op 9/09**, waar de nodige afspraken voor werden gemaakt. Elke vergadering komt de vluchtelingen problematiek aan bod!

We keken nog naar de verschillende lijsten. We noteerden om nog een gezamenlijke vergadering te hebben met de kerkraad van de Zandpoort Kerk, september - oktober! We bekeken het jaarplan 2018 met de komende verlofperiode in aantocht. Het jaarplan is, dit buiten enkele open zondagen wat de orgelisten betreft, volledig ingevuld! We stelden een datum vast voor de **viering van de verjaardag van ons kerkgebouw = 14/10!**

We spraken ook over het bordje waarop de bijbelteksten worden aangegeven, sommigen vinden het te klein, maar de afmeting die volgt op dit bordje is veel groter en te groot om goed te zijn! Enfin, voorlopig blijven we dit maar gebruiken! we spraken ook nog over de gezamenlijke gespreksgroep MN en MZ die doorgaat elke 3de dinsdag van de maand! We evalueerden ook de Open Kerkdagen van 2 en 3/06; zaterdag 2/06 heeft Henriëtte de kerk open gehouden van 10 tot 17 uur en zijn er 30 personen onze kerk komen bekijken! Op zondag 3/06 hebben Chris en Georges de kerk open gehouden van 12 tot 17 uur en

zijn er 31 personen de kerk komen bekijken! Wat ons opviel was dat sommigen de kerk betraden, gingen zitten, soms handen gevouwen en enkele minuten bleven zitten! Wat de vorige edities nooit was gebeurd! Er zijn folders meegenomen over de beide kerken en er zijn 2 boeken verkocht over onze kerk "In een straat genaamd de rechte"!

We spraken ook nog over de enquête die ons werd gezonden door de VPKB, de vraag om inschrijving in onze registers door Mevr. Christensen. We bekeken de lijst van de omhaling, waar de beheerraad deze zal aanpassen op de volgende vergadering! En we spraken nog over dit kerkblad, de zomer editie juli/augustus dat uitkomt op zondag 2 juli en de volgende editie die dan pas komt op zondag 2 september.

We sloten de vergadering af met een lied uit onze zangbundel. De volgende kerkraadsvergadering stellen we vast op 10 september. We geven nogmaals mee, heeft u iets te zeggen of te melden, heeft u suggesties, spreek een kerkraadslid aan of onze predikant of schrijf het op een briefje of zet het op mail.

Heeft u iemand nodig tijdens de verlofperiode, juli en augustus, aarzel niet om één van de kerkraadsleden of onze predikant op te bellen, de telefoonnummers staan in ons Kerkblad, er is altijd iemand bereikbaar!

Mogen de vakantiemaanden, voor iedereen, een tijd zijn van rust, inzicht en inspiratie voor de komende tijden, een tijd voor familie, maar vooral ook van liefde en vrede voor elkaar en voor je medemens! Een gezegende tijd toegewenst!

Georges

Pastoraat in vakantietijd

Zoals gebruikelijk kunt u in bijzondere omstandigheden een beroep doen op pastorale bijstand van een collega-predikant tijdens de afwezigheid van ds Brouwer (de maand juli). Neemt u daartoe gewoon contact op met een kerkenraadslid (zie hieronder) - die zal u verder helpen.

Samenstelling kerkenraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

04	juli	Edwin Ntamba
11	juli	Arthur Vanduffel
11	juli	Jaap van der Wulp
16	juli	Guyny Ntamba
24	juli	Elske Brouwer
27	juli	Rina Blokland e. Joosten
29	juli	Corrie Noordzij e. van der Wulp
30	juli	Tanja Sakur
04	augustus	Samir Younan
08	augustus	Georges Vandensavel
13	augustus	Nynke Brouwer
21	augustus	Sabri Eke
23	augustus	Hanne Eke
24	augustus	Jacques Stiévenard
25	augustus	Aysel Eke
27	augustus	Rudi Van Messeem
27	augustus	Hushna Dirlik e. Eke

Happy
Birthday

Al deze jarigen wensen we een gelukkige en fijne verjaardag, maar bovenal een gezegende tijd !

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen. Op bladzijde 128 staat het volgende naar Psalm 41, ook van Lloyd Haft.

Nu weet ik aan wiens boezem ik sterven wil.

*Want bij u heb ik mijn naam
uitgesproken.*

*Anderen noemden zich vrienden;
bij hen kon ik klagen: maar bij u
mijn naam.*

Uitgekozen door Georges

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 01 juli   organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer   2° collecte: Orgelfonds

zondag 08 juli   organist: P. Oerlemans
ds. S. Gradl   **in de Zandpoortkerk**

zondag 15 juli   organist: P. Oerlemans
ds S. Gradl   **in de Zandpoortkerk**

zondag 22 juli   organist: P. Oerlemans
ds. S. Gradl   **in de Zandpoortkerk**

zondag 29 juli   organist: T. de Jong
ds. G. Snauwaert   2° collecte: Kerkblad

zondag 05 augustus   organist: T. de Jong
ds. J. Brouwer   2° collecte: Synodale kas

zondag 12 augustus   organist: E. Poncin
ds. J. Van Hees   2° collecte: Zending

zondag 19 augustus   organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer   2° collecte: Orgelfonds

zondag 26 augustus   organist: T. de Jong
ds. J. Brouwer   2° collecte: Gemeenteleven

zondag 02 september   organist: P. Oerlemans
ds. J. Brouwer   2° collecte: Synodale kas
H. Avondmaal

Rooster

In de vakantiemaanden ligt de kindernevendienst normaal gezien stil. Voor het geval er kinderen in de dienst zijn en iemand van de leiding zich geroepen voelt met hen naar de zolder te gaan, is er wel voor elke zondag materiaal beschikbaar in de kast in de kerkzaal.

Gezamenlijke diensten

Ook voor deze zomer hebben beide kerkenraden besloten de kerkdiensten samen te vieren. Ook al omdat het niet makkelijk is in de zomerperiode gastpredikanten en orgelisten te vinden.

We kerken samen in de Kerk **Mechelen-Zuid** (Zandpoortvest 27) de **zondagen 8, 15 en 22 juli** (onze kerk is dan gesloten)!

We kerken samen in de Kerk **Mechelen-Noord** (Keizerstraat 26) de **zondagen 29 juli, 5 en 12 augustus** (de kerk op de Zandpoortvest is dan gesloten)!

We hopen op een goede opkomst van onze broeders en zusters van beide kerken voor deze erediensten!

We kunnen na de kerkdiensten altijd samen een kopje koffie drinken.

Israël, de droom van Theodor Herzl (slot)

Als ze willen, is het geen sprookje...

Rashid Montasser zat in diepe melancholie aan een beschaduwde rond tafeltje van de Likya Bar. Hij was academisch opgeleid, maar in zijn geboortestad Gaza, in de Palestijnse gebieden, was er voor mensen als hij geen werk. Doelloos en wanhopig had hij zich na zijn studies aangesloten bij terreurgroep Hamas, in wiens opdracht hij door geheime tunnels wapens vanuit Egypte naar de volledig afgegrensde Gaza-strook had gesmokkeld. Teleurgesteld was hij door één van de tunnels naar Egypte gevlucht toen het hem daagde dat de strijdmethodes van Hamas zijn volk alleen maar meer ellende berokkend. Na veel omzwervingen

was hij hier in Kemer aan de Turkse Riviera beland, waar hij in vakantiedomein Limak Limra wat karige centen verdiende als kelner en barman. Zijn leven was uitzichtloos. Van wat hij verdiende stuurde hij

maandelijks wat geld naar zijn verwanten en sparen lukte gewoon niet. En welke vrouw zou met een armoezaaier als hij willen trouwen? Rashid zag dat het tijd was om aan zijn shift te beginnen en begon glazen en borden af te ruimen. Aan één van de tafeltjes zat een jonge vrouw in bikini een boek te lezen, in de schaduw van de bomen, want de Turkse zon brandde genadeloos. Rashid bleef langer dan nodig rommelen met zijn werk en bewonderde wellustig haar rondingen, dromend van wat de toekomst had kunnen zijn, mocht hij op een andere plek zijn geboren. De knappe badgaste werd zich bewust van zijn blikken die nadrukkelijk begerig over haar lichaam gleden en ze sloeg een handdoek om zich heen. Ze legde haar boek op het tafeltje en nipte van haar drankje. Terwijl Rashid aan een naburig tafeltje wat denkbeeldig stof veegde, bemerkte hij plots dat de jonge vrouw een Hebreeuws boek had zitten lezen met de titel "Tel Aviv". "Als u wil, is het geen sprookje", stond mysterieus onder de titel. Rashids melancholie vloaide weg en hij voelde koude haat en woede opborrelen vanuit het diepste van zijn ingewanden. Een Israëliëse! Hij pakte een leeg bierflesje en sloeg er de hals af met het vaste voornemen de jonge vrouw in haar gezicht te verminken, zodat ze de pijn en verbittering zou ervaren die zijn volksgenoten in Gaza dagelijks voelden. Maar net toen hij wou toeslaan, keek ze hem aan met haar grote bruine ogen, terwijl ze in het Engels smeekte "alstublieft meneer, doe mij geen pijn". Rashid kon het niet, liet de afgebroken fles vallen en zakte op zijn knieën terwijl hij onbedaarlijk begon te snikken. Een bewaker kwam toegesnel en nam Rashid in een houdgreep. "Laat hem los", zei de jonge vrouw, "er is niks gebeurd, de kelner hier werd onwel en liet toen een fles vallen". Een andere kelner kwam met een koude kompres en Rashid kreeg de rest van de dag vrijaf.

Rashid plofte op een stoel en staarde wezenloos voor zich uit. De mooie Israëliëse, een schrijfster die Shoshana Litwak bleek te heten, bracht hem een koele drank. "Reken er maar niet op dat ik dit soort voorval nog een keer toedek", waarschuwde ze. "Waarom deed je dat? Wat heb ik jou misdaan?". "Jullie hebben ons land en onze toekomst geroofd", antwoordde Rashid heftig in gebroken Hebreeuws. "Ik haat jullie allemaal uit de grond van mijn hart en de dag komt dat we jullie allemaal de zee indrijven. Palestina zal uit zijn as herrijzen en van jullie steden zal slechts puin overblijven. Allahu akbar! Maar vandaag heb je mij gered, dat zal ik ook nooit vergeten, op mijn erewoord van Palestijn". Rashid vertelde dat zijn familie afkomstig was uit Tiberias,

maar in 1948 eerst naar Jaffa en vervolgens naar de Gazastrook was gevlucht toen joodse milities bomvaten van heuvels af in Arabische wijken hadden laten rollen, waar ze ontploften tegen het eerste obstakel dat ze ontmoetten. "En dan noemen jullie ons terroristen!" Volgens Rashid was Israël niks meer dan een koloniaal project. "Al jullie eerste ministers vanaf 1948 tot nu waren ofwel geboren in Oost-Europa, ofwel van Oost-Europese afkomst. Keer terug naar waar jullie vandaan kwamen, ongeluksbrengers!", schreeuwde hij. "Wij zijn het slachtoffer van een wereldwijde joodse samenzwering".

Shoshana liet Rashid uitrazen en nam daarna zelf het woord. Ze vertelde hoe haar overgrootouders in Litouwen de meeste van hun verwanten hadden verloren in de Shoah. Haar overgrootvader had de verschrikkingen van het concentratiekamp overleefd, maar zag voor de joden geen toekomst meer in Europa. Hij was kort na de oorlog samen met zijn vrouw clandestien naar Mandaat-Palestina geëmigreerd, totaal berooid maar gelovend in de grote droom van een heimat voor een vervolgd volk zonder land. Enkele jaren later, op 14 mei 1948, riep David Ben Goerion de onafhankelijkheid uit van de joodse en democratische staat Israël, staande onder een portret van de utopische visionair Theodor Herzl, de auteur van de roman die ze nu aan het lezen was en waarvan de oorspronkelijke Duitse titel "Altneuland" luidde. Shoshana vertelde gloedvol over de "Nieuwe Maatschappij" die in het boek beschreven werd, waarin eenieder gelijke rechten zou hebben en waaraan de Palestijnse Arabieren konden deelnemen als ze dat wilden. Sterker nog, in "Altneuland", vertaald als "Tel Aviv" waren de Arabieren blij met de krachtdadige nieuwkomers die de woestijn tot bloei brachten. Shoshana nam het boek en las de woorden voor van Rashid Bey, naamgenoot van haar gesprekspartner: "Zouden wij als rovers beschouwen wie ons niks afneemt, maar iets brengt? De joden hebben ons verrijkt, waarom zouden we op hen kwaad zijn? Ze leven met ons als broeders, waarom zouden we hen niet liefhebben?" De Israëlische keek Rashid aan. "Geef toe", zei ze zacht, "sommige dingen zijn uitgekomen. Israël kan zich qua levensstandaard meten met de voorste landen van Europa en technologisch staan we aan de top. En dat alles hebben we bereikt in 70 jaar. Niemand doet beter". Rashid wierp op dat dit wel was verwezenlijkt tegen een hoge kostprijs, namelijk de verdrijving van het Palestijnse volk. Israël zou volgens hem nooit vrede kennen, als er ook voor de Palestijnen geen rechtvaardige oplossing werd gevonden. "En ach", voegde hij eraan toe, "die

THE ISRAELI PALESTINIAN CONFLICT

broederschap tussen joden en Arabieren, dat is praat voor de vaak, pure wensdenkerij van naïevelingen zoals jij". "Dat kan zijn", antwoordde Shoshana, "maar toen Theodor Herzl in 1902 zijn boek publiceerde, was de jodenstaat waarvan hij droomde ook niet meer dan wensdenkerij. Theodor Herzl stierf in 1904 en zag nooit het resultaat van zijn streven. Maar 44 jaar na zijn dood was de "jodenstaat" waarvan hij droomde verwezenlijkt", zo ging ze verder. "Waarom zou dat dan niet kunnen met die broederschap? Droom en daad zijn immers niet zo verscheiden als menig één gelooft. Al het doen van de mensen was voorheen droom en wordt later droom. Als we willen, is het geen sprookje!" Ze keek Rashid aan en was blij dat ze hem niet had aangeklaagd bij de hotelbeveiliging. Misschien had hij toch wel redenen om woedend en gefrustreerd te zijn, zo besepte ze nu.

Rashids leven was door de ontmoeting met Shoshana niet meteen veranderd, maar in zijn ogen glinsterde toch hoop. Niet alle Israëliërs waren monsters.

"Als we willen, is het geen sprookje", mompelde hij.

Hugo Wilmaerts

Nawoord:

Beste lezers en lezeressen, bijna een jaar lang heb ik jullie meegenomen op onze reis door het Heilig Land. Ik besef dat ik heb gekeken met de ogen van een christen en dat een jood, moslim of atheïst wellicht elk een ander verhaal hadden geschreven. Maar weet, dat ik oprecht heb geprobeerd te schrijven met liefde en respect voor alle bewoners van dit prachtige land waar Jezus zijn leven hier op aarde doorbracht. Of er ooit echte vrede komt, weet ik niet. Rashid en Shoshana hadden elk hun verhaal, maar zijn erin geslaagd tot een begin van begrip voor mekaar te komen. Wie weet, misschien komt er morgen een nieuwe generatie Israëliische politici die harder probeert. Want als ze hard genoeg willen, is het geen sprookje...

Noten:

- "Wenn Ihr wollt, ist es kein Märchen": opschrift onder de titel van "Altneuland" (oud nieuw land), roman te Leipzig door Theodor Herzl gepubliceerd en enkele maanden later in Hebreeuwse vertaling verschenen onder de titel "Tel Aviv" ("oude lenteheuveel")
- "Dr. Friedrich Löwenberg sass in tiefer Melancholie an dem runden Marmortische seines Kaffeehauses (openingszin van "Altneuland", waarvan het eerste hoofdstuk getiteld is "een geschoolde en vertwijfelde jonge man"). Het gaat om een academicus die wegens zijn joodse afkomst gediscrimineerd wordt en geen passend werk vindt, waardoor hij gedoemd is een doelloos leven te slijten zonder veel toekomstperspectief (hij heeft geen geld en komt bijgevolg niet in aanmerking als kandidaat-bruidegom voor zijn geliefde Ernestina Löffler, dochter uit een gegoede familie).
- Tel Aviv: Nahum Sokolow koos deze titel voor zijn Hebreeuwse vertaling van "Altneuland". Hij werd daarbij geïnspireerd door Ezechiël 3:15: "Zo kwam ik bij de ballingen van Tel-Abib, die bij de rivier de Kebar woonden" (HSV).
- "Traum ist von Tat nicht so verschieden, wie mancher glaubt. Alles Tun der Menschen war vorher Traum und wird später zum Traume" (slotzin van het nawoord bij "Altneuland")
- "Altneuland": deze naam zou een knipoog zijn naar de "Altneuschul" in Praag, de oudste nog bestaande synagoge in Europa, die volgens de legende na de verwoesting van de Jeruzalemse tempel zou gebouwd zijn door joodse uitwijkelingen die voor de fundamenteën ervan tempelstenen gebruikten die ze hadden meegebracht uit Jeruzalem
- Litwak: Oost-Europese joodse naam, verwijst naar Litouwse afkomst (een personage uit Altneuland heet David Litwak)
- Shoshana: Hebreeuwse vrouwen naam, betekent "roos", is in het Nederlands "Suzanna"

Assemblee van de Conferentie van Europese Kerken (CEC-KEK) in Novi Sad.

Wat heeft het voor zin om een week lang samen te gaan zitten in een ver land om te praten over de situatie van de kerken in Europa? Ik kan me voorstellen, dat die vraag bij veel kerkleden opkomt, als je ze zou vragen naar het belang van interkerkelijke samenwerking op Europees niveau. Tenslotte is het al niet evident om in onze Belgische context samen te werken met andere kerkgenootschappen, die soms als partners, maar soms ook als rivalen optreden.

Als kleine minderheidskerk heeft onze VPKB er intussen alle belang bij om partners te zoeken, niet alleen om haar stem sterker naar voren te brengen in het publieke debat, maar ook om te profiteren van de ervaringen van anderen om zo haar eigen standpunten aan te scherpen, of om zo juist haar eigenheid beter op het spoor te komen in de dialoog met christenen met andere uitgangspunten. De KEK, oecumenisch orgaan van de orthodoxe, anglicaanse en protestantse kerken in Europa, is één van de fora waar zulke uitwisselingen mogelijk zijn.

Als kerken in Europa hebben we heel veel dat ons verbindt. In de eerste plaats natuurlijk onze christelijke inspiratie. En al zal de één meer de nadruk leggen op het innerlijke aspect daarvan, en bovenal pleiten voor een hernieuwde evangelisatie van ons continent, terwijl een ander het accent eerder legt op sociale actie, toch staan we in ons denken dichter bij elkaar dan we vaak menen.

De assemblee vond plaats onder het thema: 'Jullie zijn mijn getuigen' (Handelingen 1;8). De subthema's van de assemblee lijken op het eerste gezicht misschien eerder actie-gericht: gastvrijheid, gerechtigheid en getuigenis. Maar in de vergadering werden ze alle drie duidelijk gelinkt aan het bijbels getuigenis, in de vorm van bijbelstudies rond respectievelijk Genesis 18, I Koningen 21 en Mattheüs 28 – onze alledaagse en zelfs onze politieke keuzes staan nu eenmaal niet los van ons geloof en van de opdracht die we in Gods naam op aarde te vervullen hebben.

Geen wonder dat ook een andere belangrijke vraag expliciet aan de orde werd gesteld in dit forum van Europese kerken: hoe kunnen we vanuit ons geloof ertoe bijdragen dat de Europese politiek (niet die van alleen de Europese Unie, trouwens) niet

enkel is gebaseerd op individueel eigenbelang en de diverse nationale belangen, maar een echt hart heeft, gevoed wordt door geloof en inspiratie, en zo zelf ook inspirerend kan werken voor de inwoners van Europa? Als antwoord daarop werd verwezen naar de waarden van de Joods-Christelijke traditie die aan de basis van de Europese samenwerking liggen en die al zo lang in staat zijn geweest op ons continent de vrede te bewaren.

In dat verband is het ook meer dan toevallig, dat de assemblee plaatsvond in Novi Sad, waar eind vorige eeuw de bruggen werden weggebombardeerd in het kader van het Bosnisch-Servische conflict, om nu juist daar symbolisch de verbintenis aan te gaan om in het vervolg vooral de hand uit te steken en bruggen te bouwen tussen onze gemeenschappen.

Voor mij persoonlijk was het een verrijkende ervaring om deze assemblee bij te wonen en zo veel nieuwe broers en zussen in Christus te leren kennen. Het klinkt misschien wat naïef en al te optimistisch, maar ik voelde me het meest thuis in de dagopeningen en -sluitingen en de (anglicaanse) kerkdienst die ik op zondag bijwoonde, waar ik werkelijk vaak de indruk kreeg dat er een gemeenschap groeide doordat we al zingend elkaars woorden in de mond namen en zo veelstemmig samen de lof zongen van ons aller Heer. Misschien moeten we ons er meer in oefenen om samen het heil te vieren, en het discussiëren over de precieze formuleringen naar het tweede plan verschuiven.

Ds. Jelle Brouwer, afgevaardigde VPKB

“Mechelse kerken kiezen voor eenheid”

Op donderdag 14 juni hebben Christenen uit verschillende kerken en gemeenschappen in Mechelen een verklaring ondertekend waarmee zij zich engageren voor de oecumene. Kern van de verklaring is de wederzijdse erkenning en waardering van onze verscheidenheid, en het besef dat we niet zonder elkaar kunnen.

De ondertekening gebeurde tijdens een feestelijke bijeenkomst ter gelegenheid van de 50e oecumenische ontmoeting sinds de start in 2005, in bijzijn van eerste schepen Marc Hendrickx, die de aanwezigen toesprak en deze aanpak van verbinding tussen kerken een voorbeeld noemde voor samenleven in diversiteit in de stad.

In een publiekslezing presenteerde dr Jean Bastiaens een oecumenisch model in de vorm van een klaverblad en concludeerde: “Kerken zijn complementair en samenwerking is een evidentie”.

MECHELSE KERKEN KIEZEN VOOR EENHEID

omdat Christus heeft gebeden:
'opdat zij één zijn.'

Intentieverklaring van toegewijde gelovigen en verantwoordelijken uit Mechelse christelijke kerken van verschillende denominaties. De ondertekenaars engageren zich om deze intentieverklaring in hun kerkgemeenschap uit te dragen.

WIJ KIEZEN VOOR EENHEID

omdat het onze gezamenlijke opdracht is het evangelie te verkondigen en een levengevende warme kerk te zijn voor mensen van vandaag, hier in Mechelen.

WIJ KIEZEN VOOR EENHEID in verscheidenheid.

We zijn christenen die tot verschillende kerken behoren, met uiteenlopende geloofsuitingen en rituelen.

We hebben verschillende achtergronden van cultuur en geschiedenis. We zijn het niet altijd en in alles met elkaar eens, maar kunnen niet zonder elkaar.

We respecteren elkaars eigenheid en anderszijn.

WIJ KIEZEN TEGEN onverschilligheid of minachting voor elkaar.

We erkennen dat we in dit opzicht in het verleden niet altijd naar de geest van Christus hebben gehandeld.

Daardoor hebben we onze opdracht om te getuigen van Gods liefde menigmaal verwaarloosd.

We willen elkaar onbevangen de hand reiken.

We kiezen ervoor ons geloof met elkaar te delen, elkaar te bemoedigen en elkaar te stimuleren.

We willen elkaar oproepen om levengevende kerkgemeenschappen te zijn gedreven door Gods Geest.

WIJ KIEZEN VOOR DIENSTBAARHEID

Als volgelingen van Jezus zijn we gegeven aan al onze medemensen.

Daarom kiezen we ervoor als christenen ten dienste te staan van alle inwoners in deze stad.

Ondertekend tijdens het 50° oecumenisch tafelgesprek op 14 juni 2018.

Een levende kerk

De kerk van Christus is niet zomaar een gebouw van stenen, maar de familie van alle kinderen van God.